

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. Плевен, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на трети май през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ

Членове: ТАТЯНА Г. БЕТОВА
СВЕТЛА Й. ДИМИТРОВА-
КОВАЧЕВА

като разгледа докладваното от СВЕТЛА Й. ДИМИТРОВА-КОВАЧЕВА
Въззивно гражданско дело № 20224400500295 по описа за 2022 година

Производство по чл.435 и сл. от ГПК.

–

С постановление от 14.03.2022 г. по изп.д. №20188150401103 ЧСИ Т.К.
е възложила на вискателя „ЕКО – АВД ГРУП“ЕООД-гр. Плевен, с ЕИК:
***** *следните недвижими имоти – собственост на длъжника С. Д. П.,*
с ЕГН: *****, находящи се в гр. Плевен:

-1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор
56722.662.538.1.19 при цена 32 150 лв. и

-1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор
56722.662.538.1.13 при цена 4 150 лв.

За така изготвеното постановление Л.В.П. е бил уведомена на
16.03.2022 г. и на 30.03.2022 г. – в срока по чл.436, ал.1 от ГПК е подал жалба
с искане то да бъде отменено, защото:

1.процесните апартамент и гараж не са съпружеска имуществена
общност /СИО/, а са нейна лична собственост, тъй като съпругът □ С. Д. П., с
когото са във фактическа раздяла от 2006 г., а от 2021 г. са разведени, не е
вложил никакви средства за придобиването им, а вложените такива са изцяло
лични средства на жалбоподателката от спестявания и от преобразуване на
друго нейно лично имущество.

2.процесният апартамент като семейно жилище е предоставен за

ползване на жалбоподателката след развода ѝ със С. Д. П..

3.процесният апартамент е единствено жилище на жалбоподателката.

4.вземането, което е погасено чрез предприетото принудително изпълнение, е от 2008 г. и е погасено по давност, а ЧСИ не се е съобразил с възраженията в тази насока.

5.ЧСИ не се е съобразил с искането за назначаване на счетоводна експертиза.

Препис от жалбата е връчен на вискателя „ЕКО – АДВ ГРУП“ЕООД и на 01.04.2022 г. е депозирано възражение, в което се моли тя да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Препис от жалбата е връчен и на длъжника С. Д. П. и на 13.04.2022 г. е депозирано становище, в което се моли тя да бъде уважена.

В писмените си обяснения ЧСИ Т.К. сочи, че изп.д. №№20188150401103 е образувано по молба на вискателя Ц.И.Б. срещу длъжниците Л.В.П. и С. Д. П. – въз основа на изп. лист от 27.03.2018 г. по ч.гр.д. №6395/2017 г. на Плевенски Районен съд.

По молба на вискателя „ЕКО – АДВ ГРУП“ЕООД от 09.01.2020 г. /на стр.259/ и съгласно разпореждане на ЧСИ Т.К. от 16.01.2020 г. /на стр.263/, к ъ м изп.д. №20188150401103 е присъединено вземането му по изп.д. №20188150400311 от С. Д. П., съгласно изп. лист по ч.гр.д. №3565/2008 г. на Плевенски Районен съд и изп. лист по гр.д. №2760/2009 г. на Плевенски Районен съд. Видно от у-ние по чл.456 от ГПК /на стр.262/, така присъединеното вземане е в размер на общо 41 035.45 лв.

С молба от 04.02.2020 г. /на стр.267/ „ЕКО – АДВ ГРУП“ЕООД е поискало изпълнението да бъде насочено срещу процесния апартамент *** като СИО, а с молба от 30.06.2021 г. – и срещу процесния гараж *** като СИО. На 16.09.2021 г. е проведена публична продажба на следните недвижими имоти – собственост на длъжника С. Д. П.: ½ ид.ч. от самостоятелни обекти в сграда с идентификатори 56722.662.538.1.19 и 56722.662.538.5.13. За купувач на посочените имоти е обявен вискателя „ЕКО – АДВ ГРУП“ЕООД – съответно за 32 150 лв. и за 4 150 лв., общо за 36 300 лв. Тази сума е разпределена от ЧСИ с протокол от 28.09.2021 г. Разпределението е обжалвано от С. Д. П. и с окончателно решение №26 от 24.02.2022 г. по в.гр.д. №30/2022 г. ВТАС е разпределил сумата от 36 300 лв. След като „ЕКО – АДВ ГРУП“ЕООД е доплатило сумите по разпределението, е издадено обжалваното постановление за възлагане.

ЧСИ счита, че правилно е приел, че процесните имоти като придобити по време на брака между Л.В.П. и С. Д. П. са СИО и че не е в правомощията му да преценява има ли жалбоподателката по-голям принос за придобиването им от длъжника, нито дали вземането е погасено по давност.

ЧСИ намира, че предоставянето на ползването на апартамента като семейно жилище на жалбоподателката е непротивопоставимо на кредиторите

на длъжника, съгласно чл.453 от ГПК.

ЧСИ твърди, че е указал на жалбоподателката да посочи ВЛ и да внесе депозит за възнаграждението му за оценка на процесните имоти, но това не е било сторено.

ЧСИ счита публичната продан за законосъобразно проведена – тъй като за купувач е обявен единственият наддавач, направил валидно предложение.

ЧСИ Т.К. е извършила проверката по чл.436, ал.4 във вр. с чл.260, 261 и 262 от ГПК и приемайки, че жалбата е редовна, е изпратила делото на Плевенски Окръжен съд, където то е постъпило на 20.04.2022 г.

Чрез проверка относно редовността на жалбата при съответно прилагане на чл.436, ал.4 във вр. с чл.260, 261 и 262 от ГПК, както и относно допустимостта на жалбата, предвид лимитативните възможности, визирани в чл.435 от ГПК, Плевенски Окръжен съд установи следното:

Жалбата е редовна, на е частично недопустима, а в допустимата част – неоснователна, защото:

ГПК ограничава възможността за обжалване на действията на съдебния изпълнител, като я свежда до лимитативно изброени **актове**, подлежащи на обжалване от лимитативно определен кръг **лица** и на лимитативно посочени в закона **основания**.

Съгласно чл.435, ал.3 от ГПК, постановлението за възлагане може да се обжалва само *от* лице, внесло задатък до последния ден на проданта, и *от* възискател, участвал като наддавач, без да дължи задатък, както и *от* длъжника, *поради това*, че наддаването при публичната продан не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена.

Съгласно чл.503, ал.3 от ГПК, съпругът недлъжник може да обжалва изпълнителните действия *на същите основания като длъжника*.

Предвид горното, подадената от съпруга-недлъжник жалба срещу постановлението за възлагане би била допустима, *ако* почиваше на посочените в чл.435, ал.3 от ГПК основания.

Основанията по т.1 – т.4, на които се позовава Л.В.П. в жалбата си, категорично излизат извън предметния обхват на чл.435, ал.3 от ГПК, тъй като не са свързани изобщо с наддаването и обявяването на купувача при публичната продан.

За пълнота на изложението следва се каже, че Л.В.П. може да защити правата си по отношение на процесните недвижими имоти по исков ред, като няма данни нито по време на брака, нито след прекратяването му да е предявила иска по чл.21, ал.4 от СК за липса на съвместен принос. Иначе казано – презумпцията по чл.21, ал.3 във вр. с ал.1 от СК не е оборена надлежно и правилно ЧСИ се е позовал на нея, приемайки процесните имоти

за СИО към момента на насочване на изпълнението срещу тях.

До постановяването на ТР №2 от 26.06.2015 г. по т.д. №2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдебната практика беше разделена по въпроса кои действия подготвят наддаването при публичната продаж и кои са част от това наддаване, в конкретния случай – дали о снованието по т.5, на което се позовава Л.В.П. в жалбата си, попада в предметния обхват на чл.435, ал.3 от ГПК. Съгласно т.8 от посоченото ТР обаче, *„връчването на поканата за доброволно изпълнение, оценката на имуществото и разгласяването на продаanta подготвят, но не са част от наддаването, поради което те излизат вън от предмета на проверка при обжалване на постановлението за възлагане“*.

Ето защо жалбата в частта ☐ по чл.503, ал.3 във вр. с чл.435, ал.3 от ГПК се явява недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане.

Съгласно чл.503, ал.2 от ГПК, съпругът недлъжник може да обжалва изпълнителните действия и на *самостоятелно основание* – поради неспазване на чл. 502 от ГПК.

Съгласно чл.503, ал.1 от ГПК, когато съдебният изпълнител установи, че вещта, върху която се насочва изпълнение за вземане от един от съпрузите, е съпругеска общност, следва да уведоми съпруга недлъжник. Целта на това уведомяване е съпругът недлъжник да може да реализира някоя от следните възможности:

1.по чл.502, ал.1 от ГПК – да посочи имущество на съпруга длъжник, върху което да се насочи изпълнението, и така завинаги или временно да елиминира изпълнението по отношение на вещта съпругеска общност;

2.по чл.502, ал. 2 от ГПК – да се съгласи изпълнението да бъде насочено върху вещта съпругеска общност и съгласно чл.504 от ГПК да получи половината от получената при продаanta сума.

3.по чл.505, ал.1 от ГПК – да осуети продаanta;

4.по чл.505, ал.2 от ГПК – да участва в наддаването и да бъде обявен за купувач при съответни условия. Следва да се отбележи, че тази именно хипотеза се има предвид в чл.22, ал.1 изр.2 от СК, на който се позовава жалбоподателката.

5.по аргумент за обратното от чл.506 от ГПК – да противопостави на взыскателя, че поради приноса си в придобиване на вещта, има право на по-голям дял, отколкото съпруга длъжник.

В случая Л.В.П. оспорва приноса на С. Д. П. в придобиването на апартамент *** и гараж ***, което означава, че *реални* за нея са били само възможностите по т.1, 2 и 5. Жалбоподателката обаче не твърди *нищо* да е била лишена от реализиране на възможностите по чл.502 от ГПК, гаранция за което е уведомяването ☐ по чл.503, ал.1 от ГПК, *нищо* има данни по реда на чл.29, ал.3 от СК да е определен по-голям дял на Л.В.П. от общото имущество.

Останалите възможности – по т.3 и т.4 биха стояли пред Л.В.П., ако тя не оспорваше приноса на С. Д. П. в придобиването на апартамент *** и гараж ***. Жалбоподателката не твърди да е участвала в наддаването, в която хипотеза би могла да възрази, че то не е извършено надлежно или че имуществото не е възложено по най-високата предложена цена, т.е. да се позове на същинските основания за обжалване на постановлението за възлагане.

Ето защо жалбата в частта □ по чл.503, ал.2 във вр. с чл.502 от ГПК се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като **НЕДОПУСТИМА** в частта □ по чл.503, ал.3 във вр. с чл.435, ал.3 от ГПК жалбата на Л.В.П., с ЕГН: ***** – съпруг недлъжник по изп.д. №20188150401103 по описа на ЧСИ Т.К. срещу постановление за възлагане от 14.03.2022 г. по посоченото изп.д., с което за погасяване на вземане на вискателя „ЕКО – АВД ГРУП“ЕООД-гр. Плевен, с ЕИК: ***** от длъжника С. Д. П., с ЕГН: *****, ЧСИ Т.К. е възложила на вискателя следните недвижими имоти – собственост на длъжника, находящи се в гр. Плевен:

-1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56722.662.538.1.19 при цена 32 150 лв. и

-1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56722.662.538.1.13 при цена 4 150 лв. и

ПРЕКРАТЯВА съответно производството по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като **НЕОСНОВАТЕЛНА** в частта □ по чл.503, ал.2 във вр. с 502 от ГПК жалбата на Л.В.П., с ЕГН: ***** – съпруг недлъжник по изп.д. №20188150401103 по описа на ЧСИ Т.К. срещу постановление за възлагане от 14.03.2022 г. по посоченото изп.д., с което за погасяване на вземане на вискателя „ЕКО – АВД ГРУП“ЕООД-гр. Плевен, с ЕИК: ***** от длъжника С. Д. П., с ЕГН: ***** ЧСИ Т.К. е възложила на вискателя следните недвижими имоти – собственост на длъжника, находящи се в гр. Плевен:

-1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56722.662.538.1.19 при цена 32 150 лв. и

-1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56722.662.538.1.13 при цена 4 150 лв.

РЕШЕНИЕТО в частта му за прекратяване на производството има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред

Апелативен съд – Велико Търново в едноседмичен срок от получаване на съобщението, а в останалата си част е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____